

Tilda ja Mauno

Elina Taras-Vaulasvirta

Elina Taras-Vaulasvirta

TILDA JA MAUNO

Kuvitus Elina Taras-Vaulasvirta

© 2021 Elina Taras-Vaulasvirta

Kannen suunnittelu ja kuvitus: Elina-Taras-Vaulasvirta

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528044888

Sisällysluettelo

- 1 Maunon luokan uusi oppilas
- 2 Tildan muutto
- 3 Törmäys
- 4 Tildan kotitalon asukkaat
- 5 Huri lumpsis, mummu!
- 6 Tyhmät kysymykset
- 7 Painava sydän
- 8 Tule ja esittele aarteesi-tunti
- 9 Maunon huono päivä
- 10 Tildan synttärit
- 11 Tildan keksintö
- 12 Lotan Elli-undulaatti
- 13 Hei, mummu!
- 14 Koulussa
- 15 Maunon isän tutkimusmatkat
- 16 Talvi
- 17 Pihalla
- 18 Tildan ja litun hiihtolomalle lähtö
- 19 Hiihtoretki
- 20 Mauno pihkassa
- 21 Koulun puhekilpailu
- 22 Kaikkeaa kivaa
- 23 Miltä tuntuu Tilda
- 24 Paha saa palkkansa
- 25 Vahinkoja sattuu
- 26 Walden ihmetikut
- 27 Tildan pääsiäisyllätys
- 28 Nyytti kotona
- 29 Mauno ja salaperäinen Muisku
- 30 Puistossa
- 31 Maunon joulu
- 32 Lauantaipäivälliset
- 33 Näytelmäharjoitus
- 34 Koulukaverit tapaavat
- 35 litu sairaalassa
Kuvia kirjan henkilöistä

Maunon luokan uusi oppilas

Maunon luokalle muutti pienikokoinen poika, jolla on hyvin iloiset silmät. Poika oli nimeltään Vili. Ensimmäisenä päivänä kaikki olivat ihmeissään, kun Vili otti repustaan penaalinsa ja alkoi kertoa kaikille millaisessa seikkailussa penaaali oli ollut matkalla tänne uuteen luokkaan.

Kaikki pidättivät hengitystään jännityksestä ja ihmetyksestä, kunnes opettaja astui luokkaan. Silloin Vili lopetti tarinan alkuunsa.

Nyt kaikki voisivat vuorollaan kertoa Vilille itsestään, jotta Vili voisi tuntea olonsa kotoisaksi uudessa luokassaan. Niin kaikki kertoivat, mikä oli kunkin lempileikki ja mistä koulussa eniten tykkäsivät. Kun jokainen oli saanut kerrottua Vilille asioistaan, sanoi Vili: "Jassoo, minä se olen sellainen huonomuististen kunkku, mutta ton Maunon mää muistan siitä, 7että sillä on samat herkkulihapullat kuin mulla. Lillin muistan hiirenhännän pyöryksestä, koska olen siinä surkeen huono."

Näin Vili kertoi jokaisesta oppilaasta asian, joka oli jäänyt hänen mieleensä, kun hän oli kuunnellut toisia.

"Sinullahan on hyvä taito keksiä helpotusta muistamiseen", sanoi opettaja Vilille.

Koska Vili oli niin pieni, opettaja laittoi hänet Siirin viereen ensimmäiseen pulpettiin. Siiri ei uskaltanut katsoa ollenkaan Viliä, sillä hän pelkäsi, että Vili keksii hänestä jonkin hassun jutun. Siinä Siiri oli väärässä, sillä Vili oli mitä hyväsydämisin poika, eikä tahtonut kenellekään pahaa.

Vili ystävystyi heti välitunnilla kaikkien kanssa. Maunon kanssa hän halusi mennä keräämään keppejä puiden alta. Koska edellisviikolla oli ollut myrsky, keppejä ja oksia oli paljon. "Leikitään, että nämä kepit on tulinuolia ja me ollaan ritareita. Joo, tuo työmaakoppi on rosvojen vankila. Nyt hyökkäykseen", huusi Vili ja heitti monta keppiä peräjälkeen kohti työmaakoppia. Työmaakopin ovi aukesi ja työnjohtaja astui

valkoinen kypärä päässään ulos kopista. "Osuma tuli!" huusi Vili. "Voi, joku", pelästyi Mauno. "Tuo iso rosvo sai osuman ja lipettiin", kuiskasi Vili.

Pian Maunoa ja Viliä talutettiin rehtorin kansliaan. Siellä he seisoivat. Vili oli ihmeissään, koska rehtori vaikutti hyvin ankaralta ja melkeinpä vihaiselta. Vili tuijotti rehtoria ja mietti, mikä raskas asia mahtoi painaa rehtori-paran sydäntä. Ehkä hänellä oli rahahuolia tai sitten hänen poikansa on saanut monta unohdusmuistutusta opettajaltaan. Minun käy ihan sääli rehtoria, niin paljon huolta ja vaivaa, että tulee noin yrmeän näköiseksi.

Pojat tuijottivat silmää räpäyttämättä rehtoria, kun rehtori kysyi, että mitä on tapahtunut. Vilin silmät välähtivät ja hän kuvaili elävästi rehtorille, miten he olivat vallanneet vankilan. Rehtori katsoi ikkunasta ulos. Sitten hän sanoi, että työmaan insinöörin kypärään oli osunut keppi. Mitenkäs te tämän selvitätte. "Ai se olikin insinööri, me voidaan mennä sanomaan, ettei me oteta sitä vangiksi", selvitti Vili. Rehtori puisteli päätään. Sitten hän sanoi pojille: "Nyt lupaatte, ette enää heittele keppejä. Menette kiireen vilkkaa pyytämään anteeksi ja tulinoolet jäävät näin unholaan." Pojat tarttuivat rehtorin käteen, pyysivät anteeksi erehdystään, kumarsivat ja astuivat ulos rehtorin kansliasta.

Vili katsoi Maunoa ihmeissään: “Mauno, se oli sitten tosi harmi, että päärosvo olikin ihan oikea työmaainsinööri. Nykyään ei voi mitenkään arvata, kuka sattuu oleen se rosvopäällikkö.” “Joo, totta”, myönteli Mauno, vaikkei ymmärtänyt enää mistään mitään. Valkokypäräinen insinööri oli pihalla. Pojat kävelivät suoraan miehen luo ja ojensivat kätensä. “Anteeksi ihan kauheasti. Mää luulin sua rosvopäälliköksi ja siksi mää tulitin sua kaikkein suurimmalla tulinuolella, sillain, että kaikki muut vois pelastuu kato”, Vili selvitti tilannetta. Insinööri katsoi poikia ihmeissään ja sanoi: “Tämähän on työmaakoppi. Mitenkä te kuvittelette täällä olevan rosvoja.” “Kato, kun se on ihan vankilan näköinenkin, kun on kalteritkin ja kaikki”, puolusteli Vili. Onneksi insinööri alkoi vähän hymyillä. “Jaa, sanon sitten vaimolle kotona, että olen rosvopäällikkö, joka asustelee vankikopissa vai. Saatte anteeksi, koska kysymyksessä oli erehdys. Mutta enää älkää heitelkö keppejä kenenkään päähän.”

“Eri reilu kaveri tuo valkokypärä”, huokasi Vili juostessaan Maunon kanssa takaisin omaan luokkaan. Mauno ei sanonut mitään, sillä hän mietti kenestä valkokypärästä Vili nyt mahtoi puhua. Luokassa oli tunti jo vauhdilla käynnissä.

“Nyt sukellamme sijamuotojen saloihin”, sanoi opettaja ja kirjoitti jotain taululle.

Tilda muuttaa isoon taloon, jossa asuu jännittäviä naapureita. Hassut törmäykset saavat Tildan tutustumaan talon väkeen.

Mauno on Tildan luokalla. Hän ihailee salaa Tildaa. Tildan ja Maunon elämä on vauhdikasta. Aina uudet tapahtumat yllättävät. Ilot ja surut vievät lukijan lähelle Tildan ja Maunon maailmaa.

Pihalla sattuu ja tapahtuu, kun lapset keksivät kaikenlaista uutta. Tildan ja Maunon seurassa ei aika tule pitkäksi.

